

वा० रा०

॥१८॥

छंदः इच्छा विधीयतां क्रियतां विमृश्य उक्तं चेत्क्रियतां ॥ १॥ श्रवणेऽनुष्ठाने चोत्साहं दर्शयति ॥ उत्थायेत्यादि ॥ ८॥ १॥ १०॥ देवामुरं देवामुरसंबंधिनि उपादाय गृहीत्वा सा
हं सहायत्वं ॥ ११॥ दक्षिणां दिशमास्थाय स्थितान्दंडकान् जनपदान् प्रति तत्संबंधिवैजयंतमिति पुरं ख्यातं यत्र तिमिध्वजनाम राजाऽभवत् ॥ १२॥ स एव लोकेशं वर इति ख्या
तः देवसंघैः सहितस्य शक्रस्य ॥ १३॥ क्षतैरस्रशस्त्रवैधैर्विद्वान् विशेषेण विद्वान् रात्रौ प्रमुमान् दिनकृतयुद्धश्रान्त्या ॥ अपास्य आस्तरणादाकृष्य ॥ १४॥ तत्र तद्वाच्यां शक्र

मयोच्यमानं यदि ते श्रोतुं छंदो विलासिनि ॥ श्रूयतामभिधास्यामि श्रुत्वा चैतद्विधीयतां ॥ १५॥ श्रुत्वेवं वचनं तस्यामंथरायास्तु कैके
यी ॥ किंचिदुत्थाय शयनात्स्वास्तीर्णादिदमब्रवीत् ॥ १६॥ कथयस्व ममोपायं केनोपायेन मंथरे ॥ भरतः प्राप्नुयाद्राज्यं न तुरामः कथंच
न ॥ १७॥ एवमुक्ता तदा देव्यामंथरापापदर्शिनी ॥ रामार्थमुपहिंसती कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ १८॥ पुरा देवामुरं युद्धे सह राजर्षिभिः पतिः ॥
आगच्छत्वा मुपादाय देवराजस्य सात्यकृत् ॥ १९॥ दिशमास्थाय कैकेयि दक्षिणां दंडकान् प्रति ॥ वैजयंतमिति ख्यातं पुरं यत्र तिमिध्व
जः ॥ २०॥ स शंवर इति ख्यातः शतमायो महासुरः ॥ ददौ शक्रस्य संग्रामं देवसंघैरनिदितः ॥ २१॥ तस्मिन् महति संग्रामे पुरुषान्क्षतविक्ष
तान् ॥ रात्रौ प्रमुमान् प्रति स्मरसाऽपास्य राक्षसाः ॥ २२॥ तत्राकरोन्महायुद्धं राजा दशरथस्तदा ॥ असुरैश्च महाबाहुः शस्त्रैश्च शकलीकृ
तः ॥ २३॥ अपवात्य त्वया देवि संग्रामान्नष्टचेतनः ॥ तत्रापि विक्षितः शस्त्रैः पतिस्तेरक्षितस्त्वया ॥ २४॥ तुष्टेन तेन दत्तो ते द्वौ वरौ शुभदर्श
ने ॥ स त्वयोक्तः पतिर्देवियदिच्छेयं तदा वरं ॥ २५॥ गृहीयांतु तदा भर्तस्तथेत्युक्तं महात्मना ॥ अनभिज्ञा त्वहं देवित्वयैव कथितं पुरा ॥ २६॥

लीकृतः सर्वांगेषु विक्षितः ॥ २५॥ त्वया सारथ्यं कुर्वाणया अपवाह्य संग्रामादन्यत्र नीत्वा ॥ तत्रापि तादृशापत्कालेऽपि शस्त्रैर्विक्षितोऽत एव नष्टचेतनो मूर्च्छितस्ते पतिस्त्वयारक्षित इ
त्यन्वयः ॥ केचित्तु संग्रामादपवाह्यमूर्च्छितस्ते पतिस्त्वयारक्षितः ॥ तत्रापि दूरपातिभिरसुरीयैः शस्त्रैर्विक्षितस्ततोऽप्यन्यत्रापवाह्य रक्षितः ॥ एवं द्विः प्राणरक्षणतोऽतोऽपेण वरद्वय
दानमित्याह ॥ २६॥ तेन राज्ञा यत् यदा इच्छेयं भर्तस्तदा वरं गृहीयांतु इत्यन्वयः ॥ २७॥ तदा महात्मना राज्ञा तथेति उक्तं अनभिज्ञा अस्याः कथाया इति शेषः ॥ २८॥

अ० द०

॥१८॥